

νύστα

νύστα, η, ουσ. [<νυστάζω], η νύστα·

- δε βλέπω μπροστά μου απ' τη νύστα, νυστάζω πάρα πολύ: «έχω να κοιμηθώ δυο βράδια και δε βλέπω μπροστά μου απ' τη νύστα»·

- δε σε βλέπω απ' τη νύστα, βλ. φρ. δε βλέπω μπροστά μου απ' τη νύστα·

- είμαι ψόφιος απ' τη νύχτα, νυστάζω πάρα πολύ και δεν μπορώ να μείνω άλλο ξυπνητός: «πάω κατευθείαν σπίτι για ύπνο, γιατί είμαι ψόφιος απ' τη νύχτα»·

- μου 'φυγε η νύστα, δεν έχω τη διάθεση πια να κοιμηθώ: «ενώ νύσταζα σ' όλη τη διαδρομή, μόλις έφτασα στο σπίτι μου 'φυγε η νύστα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας